

MUTTASIL KİŞİ ZAMİRLERİ MECRUR (İYELİK ZAMİRLER)

BİTİŞİK

ÇOĞUL (جمع)	İKİL (تثنية)	TEKİL (مفرد)	İSİM
هُمْ ... ONLARIN ... their	هُمَا ... O İKİSİNİN ...	هُ ... ONUN ... his	GÂİB (غائب) ERKEK (مذكر)
هُنَّ ... ONLARIN ...	هُمَا ... O İKİSİNİN ...	هَا ... ONUN ... her	GÂİBE (غائبة) KADIN (مؤنث)
كُمْ ... SİZ-LER-İN ... your	كُمَا ... SİZ İKİNİZİN ...	كَ ... SENİN ... your	MUHATAB(مخاطب) ERKEK (مذكر)
كُنَّ ... SİZ-LER-İN ...	كُمَا ... SİZ İKİNİZİN ...	كِ ... SENİN ...	MUHATABA(مخاطبة) KADIN (مؤنث)
نَا ... BİZ-LER-İN ... our	نَا ... BİZ İKİMİZİN ...	ي ... BENİM ... my	KONUŞAN (متكلّم)

6. İyelik Zamirleri (هُمَا - كُمَا - هُمْ- هُنَّ - كُمْ - كُنَّ)

Bu zamirler fiil cümlesinde meful olarak kullanılırlar. Ayrıca aitlik (iyelik) zamiri olarak cümlelerde herhangi bir öge olarak kullanılırlar.

Müennes	Türkçesi	Müzekker
ي	Beni, bana, benim	ي

كِ	Seni, sena, senin	كَ
هَا	Onu, ona, onun	هُ
نَا	Bizi, bize, bizim	نَا
كُنَّ	Sizi, size, sizin	كُمْ
هُنَّ	Onları, onlara, onların	هُمْ
هُمَا	O ikisini, o ikisine, o ikisinin	هُمَا
كُمَا	Siz ikinizi, siz ikinize, siz ikinizin	كُمَا
نَا	Biz(ikimiz)i, biz(ikimiz)e, biz(ikimiz)in	نَا

İsimlerin sonuna birleşen zamirler, isim tamlaması [muzâf (tamlanan)-muzâfun ileyh (tamlayan)] şeklinde o ismin kime ait olduğunu bildirir. Sonuna zamir alan kelime ise artık harf-i tarif almaz. Çünkü zaten belirli hale gelmiştir.

Örnek:

قَلَمُكَ	
Muzafun İleyh	Muzaf
Senin	kalemin

İsimlerin sonuna eklenen birleşik zamirlerin tablo halinde gösterimi

جَمْعٌ (Çoğul)	تَثْنِيَةٌ (İkil)	مُفْرَدٌ (Tekil)	Açıklama		
قَلَمُهُمْ	قَلَمُهُمَا	قَلَمُهُ	غَائِبٌ (مُذَكَّرٌ) (Müzekker)	Uzaktakiler	3. Şahıs
Onların kalemi	O ikisinin kalemi	Onun kalemi	Türkçesi		
قَلَمُهُنَّ	قَلَمُهُمَا	قَلَمُهَا	غَائِبَةٌ (مُؤَنَّثٌ) (Müennes)		
قَلَمُكُمْ	قَلَمُكُمَا	قَلَمُكَ	مُخَاطَبٌ (مُذَكَّرٌ) (Müzekker)	Yakındakiler	2. Şahıs
Sizin kaleminiz	İkinizin kalemi	Senin kalemin	Türkçesi		
قَلَمُكُنَّ	قَلَمُكُمَا	قَلَمُكِ	مُخَاطَبَةٌ (مُؤَنَّثٌ) (Müennes)		
قَلَمُنَا	قَلَمُنَا	قَلَمِي	مُتَكَلِّمٌ (مُشْتَرَكٌ) (Ortak)	Ken	1. Şahıs
Bizim kalemimiz	İkimizin kalemi	Benim kalemim	Türkçesi		

Not: Zamirlerin harekesi değişmez fakat zamirden önceki ismin harekesi fâil mef'ûl vs. oluşuna yani cümledeki yerine göre hareke alır. Ancak mütekellim yâ'sı (ي) birleşen ismin son harfinin harekesi her durumda esre olarak harekelenir. (مَدْرَسَتِي) okulum, (صَدِيقِي) arkadaşım gibi.

Örnekler:

Türkçesi	Arapçası
Onun (erkek) kalemini aldım.	أخَذْتُ قَلَمَهُ
Onun (kadın) kitabını gördüm.	رَأيْتُ كِتَابَهَا
Bu senin kitabındır.	هَذاَ كِتاَبُكَ
Elbiselerini giydim.	لَبِسْتُ مَلَابِسَكِ
Bu benim çantam.	هَذِهِ حَقيبَتِي
Bu bizim okulumuz.	هَذِهِ مَدْرَسَتُنَا
Ali'yi gördüm ve ona selam verdim.	رَأيْتُ عَلِيّاً وسَلّمْتُ عَلَيهِ
Sana söylüyorum.	أقُولُ اِلَيْكَ
Çocuğun okuldan geldi.	حَضَرَ وَلَدُكَ مِنَ الْمَدْرَسَةِ
Ahmet kalemini buldu.	وَجَدَ أحْمَدُ قَلَمَهُ
Ahmed dersini senin kaleminle yazdı.	كَتَبَ أحْمَدُ دَرْسَهُ بِقَلَمِكَ
Kitabını masaya koydu.	وَضَعَ كِتاَبَهُ عَلَى الطاَّوِلَةِ
Kapısını açtık.	فَتَحْنَا بابَهُ
Halit hayatını din için bağışladı.	وَهَبَ خاَلِدٌ حَياَتَهُ لِلدِّين
Kitaplarını aldılar.	أَخَذْنَ كُتُبَهُنَّ
Arkadaşımla çay içtim.	شَرِبْتُ الشَّاىَ مَعَ صَدِيقِي
Kapılarını açtık.	فَتَحْنا أَبْوابَهُمْ
Evde kitaplarımı okudum.	قَرَأْتُ كُتُبِي فِي الْبَيْتِ

Arabama bindim.	رَكِبْتُ سَياَّرَتِي
Ahmet ve Adil babalarından bisiklet istediler	طَلَبَ أَحْمَدُ وَ عاَدِلٌ مِنْ واَلِدِهِماَ الدَّراَّجَةَ